

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1932/2021
29.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Дамљановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ужицу, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 594/2020 од 19.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 29.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 594/2020 од 19.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П 455/2020 од 17.07.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због неоснованог лишења слободе исплати износ од 200.000,00 динара, са законском затезном каматом од 17.07.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 78.600,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате и одбијен као неоснован захтев за накнаду трошкова од још 6.000,00 динара, са законском затезном каматом.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Гж 594/2020 од 19.02.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда садржана у ставу првом изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се тужена обавезе да тужиоцу исплати на име накнаде нематеријалне штете због повреде слободе и права личности због неоснованог задржавања у притвору износ од 200.000,00 динара са законском затезном каматом од 19.02.2021. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 30.000,00 динара и одбијен као неоснован захтев тужене за исплату од још 12.000,00 динара на име накнаде трошкова парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018, 18/20) Врховни касациони суд је установио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

У конкретној правној ствари тужба је поднета 25.07.2017. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде износи 200.000,00 динара. Првостепена пресуда је донета 17.07.2020. године. Другостепена пресуда је донета 19.02.2021. године.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности, у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Без обзира што је првостепена пресуда преиначена, у ком случају би по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у конкретној правној ствари ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку који регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим споровима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић